

Tu te-ai ascuns în mine

Flavius

Pe când în ochii tăi eram un simplu trecător
cărările ni se întâlneau, simțeam dorința de a ne vedea,
chiar așteptam clipele acelea cu o încărcătură ciudată
în care tu erai prezentă întâmplător sau dinadins.

Nu știu ce gândeam dar gânduri erau,
inima-mi dădea semne de bâlbâială, era vulnerabilă,
picioarele mele-i călcau pe urme și se grăbeau,
plutea în aer un joc discret de copii.

Ochii mei au orbit de miraj dar foarte atenți,
trupul stătea semeț și drept, intuia ceva,
nu mai avea astâmpăr, se perpelea,
serile în oraș aveau gustul tot mai căutat
și nu se vindeau, erau flămânde.

Tu te-ai ascuns în mine și nu te găseam.

Însă norocul te izbește și te face părtaș
la ce n-ai crezut că se împlinește dintr-o dată
iar bucuria te inundă ca o apă.

Eu mă îmbăt cu acest început
dar totul îmi spune că e mult mai greu
și un întreg anotimp se va îngălbeni-n frunze
până ce porțile vor fi deschise și dincolo de ziduri
nu mai pot vâna,
dragostea însăși se cere și respiră în tine
ritmul pe care inima îl fură.